

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-6S/278/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019201760
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ina Šingliarová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1019201760.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Iny Šingliarovej a členov senátu doc. JUDr. Mateja Horvata, PhD., a JUDr. Jozefa Timeka v právnej veci žalobcu: DEVELOP GROUP, a. s., Nobelova 34, 831 02 Bratislava, IČO: 44 174 764, právne zastúpeného: Advokáti Heinrich, s. r. o., Skautská 12, 949 01 Nitra, IČO: 36 865 966, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 102302817/2019 zo dňa 07.10.2019, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave žalobu zamietá.
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Predmet súdneho prieskumu

1. Žalobca sa podanou správnu žalobou zo dňa 20.12.2019 domáhal prieskumu rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky (žalovaný), ktorým žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „DP“) zmenil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 101484059/2019 zo dňa 17.06.2019, ktorým Daňový úrad Bratislava podľa § 156 ods. 1 písm. a) DP vyrubil daňovému subjektu (tu žalobcovi) úrok z omeškania v sume XX XXX,XX eur za nezaplatenie dane z príjmov právnickej osoby vyrubenej podaním daňového priznania za zdaňovacie obdobie 2013 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške, a to tak, že vyrubenú výšku úroku z omeškania zmenil zo XX XXX,XX eur na XX XXX,XX eur.

II. Priebeh administratívneho konania

2. Žalobca podal daňové priznanie k dani z príjmov za zdaňovacie obdobie 2013 dňa 30.06.2014. Priznaná daň na úhradu bola v sume XXX XXX,XX eur, uhradená bola v sume XX XXX,XX eur preúčtovaním nadmerných odpočtov (vymedzené v tabuľke v odôvodnení rozhodnutia Daňového úradu Bratislava) a suma vo výške XXX XXX,XX eur uhradená nebola. Daňový úrad Bratislava preto s poukazom na § 156 ods. 1 a 2 a § 161 DP, dobu omeškania žalobcu a základnú sadzbu Európskej centrálnej banky, na základe ktorej určil na výpočet úroku z omeškania sadzbu 15 %, dospel k sume úroku z omeškania vo výške XX XXX,XX eur a uložil žalobcovi túto sumu uhradiť.

3. Žalobca podal voči tomuto rozhodnutiu odvolanie, v ktorom poukázal na to, že došlo k nesprávnemu výpočtu úroku z omeškania, pretože v tabuľke odôvodnenia rozhodnutia uvedené dátumy použité na výpočet doby omeškania, sa nezhodujú s dátumami, ktoré si vedie žalobca. Ďalej poukázal na to, že

mu daňový úrad nesprávne započítal nadmerný odpočet z predchádzajúceho obdobia, poukázal na to, že nemá vedomosť o tom, ako boli použité čiastky prípadnej kompenzácie k daňovému nedoplatku, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžfk/5/2017, v ktorom daný súd rozhodoval o žalobcových sankčných úrokoch k dani z príjmov za zdaňovacie obdobie 2013, pričom žalobca mal v danej veci úspech a tiež poukázal na to, že žalovaný už od neho v minulosti vymáhal sankčný úrok za obdobie roku 2013.

4. Na základe žalobcom podaného odvolania preskúmal rozhodnutie Daňového úradu Bratislava žalovaný, ktorý dané rozhodnutie zmenil, a to tak, že celkovú sumu úrokov z omeškania znížil na sumu XX XXX,XX eur. K tejto výške dospel tak, že zistil, že jedna zo sankcionovaných súm, ktorá bola použitá na výpočet Daňového úradu Bratislava (suma XXX,XX eur), ktorá bola zložená zo súm XXX,XX eur, XXX,XX eur, XXX,XX eur a XXX,XX eur, bola zo dňa 16.08.2022 a nie 05.02.2015 ako uviedol Daňový úrad Bratislava vo svojom rozhodnutí, a teda táto suma bola v lehote splatnosti dane; z daného dôvodu preto o túto sumu žalovaný znížil celkovú dlžnú sumu, a teda aj sumu úroku z omeškania, ktorá tak bola určená vo výške XX XXX,XX eur. Uviedol, že dni omeškania počítal najdlhšie za obdobie štyroch rokov (§ 156 ods. 2 DP), teda k 30.06.2018. K námietke o zle započítanom nadmernom odpočte uviedol, že ten bol započítaný, no za zdaňovacie obdobie december 2012, teda bol použitý na úhradu dane s najstarším dátumom splatnosti. K dvojitému vyrubeniu úroku z omeškania uviedol, že správca dane ho vyrubil za nezaplatenie preddavkov na daň z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2013. K poukazu na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uviedol, že išlo o uznesenie súdu, v ktorom sa preskúmavala možnosť súdneho prieskumu daňovej exekučnej výzvy, kde došlo k zmene dovtedajšej súdnej praxe, na základe ktorej bolo umožnené súdne preskúmať daňovú exekučnú výzvu v súdnom konaní. Vo zvyšku uviedol, že odvolateľ (tu žalobca) nijak nepreukázal svoje tvrdenia uvedené v odvolaní.

III. Správna žaloba

5. Žalobca sa včas podanou správnou žalobou domáhal prieskumu rozhodnutia žalovaného.

6. Žalobca poukazuje na sumu XXX,XX eur zo dňa 16.08.2012, kde však správny orgán prvého stupňa (t. j. Daňový úrad Bratislava) uviedol, že táto suma bola uhradená až dňa 05.02.2015. Žalobca poukazuje na to, že ako mohla byť daň z príjmov za rok 2013 uhradená v tejto sume dňa 16.08.2012 teda skoro dva roky vopred. Žalovaný dostatočne neurčil, resp. vôbec nepreveroval konkrétne dátumy jednotlivých čiastkových úhrad a nešpecifikoval ich ani v napadnutom rozhodnutí, napríklad pri úhrade cez exekúciu neuviedol, či ide o dátum, kedy exekútor stiahol peniaze žalobcovi alebo dátum, kedy exekútor pripísal vymožené peniaze na účet daňového úradu. Týmto bol podľa neho nedostatočne zistený skutkový stav veci. Okrem toho uviedol, že správca dane nesprávne započítal nadmerný odpočet z predchádzajúceho obdobia, čím zmenil vlastnú daňovú povinnosť za uvedené obdobie. Žalobca tu týmto obdobím nemal na mysli len predchádzajúci mesiac (december 2012), ktorý žalovaný v napadnutom rozhodnutí spomenul, ale aj predchádzajúce kalendárne obdobia, kedy žalobcovi vznikli nároky na vrátenie dane, pričom podľa žalobcu táto nebola vrátená v celosti.

7. Žalovaný sa nijakým relevantným spôsobom nevyjadril k tvrdeniu žalobcu, že jeho iné platby boli použité na kompenzáciu jeho povinnosti na daň z príjmov. Vzhľadom na veľký rozsah daňových priznaní, riadnych, dodatočných, ako aj rôznych zápočtov kompenzácií, žalobca uviedol, že vznikla neprehľadnosť vo vzájomnom vysporiadaní. Preto viacnásobne žiadal správcu dane, aby predložil výpis saldokonta od roku 2010 až doteraz, čo však správca dane (tu Daňový úrad Bratislava) a ani žalovaný nikdy neurobili.

8. Podľa žalobcu sa žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nevyjadril k jeho tvrdeniu, že došlo k duplicitnému vyčísleniu sankčného úroku za rovnaké obdobie a ani k tomu, že sankčné úroky sú už predmetom konania v rámci daňovej exekučnej výzvy, ktorá bola riešená Najvyšším súdom Slovenskej republiky. Žalovaný neprešetril predchádzajúce vyrubenia sankčných úrokov, teda neprešetril hmotnoprávne dôvody, či nedošlo k duplicitnému vyrubeniu a uspokojil sa len s tvrdením, že rozhodnutie najvyššieho súdu sa týkalo len procesnej otázky a hmotnoprávne veci neskúmal.

9. Žalobca ďalej poukázal na nedostatky v odôvodnení rozhodnutia žalovaného. Uviedol, že rozhodnutie žalovaného je odôvodnené nedostatočným spôsobom, nie je presvedčivé, a preto je v rozpore s § 47 ods. 3 správneho poriadku.

10. Žalobca navrhol, aby súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu žalovaného zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správcu dane a vec vrátil správne mu orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie. Žalobca ďalej poukázal na možnosť správneho súdu znížiť výšku peňažného plnenia (§ 192 SSP), ktoré bolo priznané napadnutým rozhodnutím žalovaného, pretože priznaná výška peňažného plnenia je neprimeraná a voči žalobcovi likvidačná.

11. Podľa žalobcu bol preto daný dôvod na zrušenie rozhodnutia žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. c), d), e), f) a g) SSP.

IV. Vyjadrenia účastníkov konania

12. Žalovaný sa k žalobe vyjadril vyjadrením zo dňa 18.02.2020.

13. Žalovaný zopakoval dôvody, pre ktoré došlo k zmene jeho rozhodnutia.

14. Vo vzťahu k dátumom úhrad žalovaný uviedol, že každý daňový subjekt je povinný viesť si účtovníctvo podľa zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve, a preto žalobca mal byť schopný preukázať svoje tvrdenia, čo sa však nestalo.

15. Vo vzťahu k duplicitnému sankčnému úroku na daň z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2013 uviedol, že táto námietka nie je dôvodná. Podľa žalovaného, ak žalobcovi bol vyrubený tento sankčný úrok duplicitne, mohol žalobca v súlade s § 72 ods. 4 písm. d) DP predložiť dôkazy preukazujúce odôvodnenosť svojho tvrdenia, čo však neurobil.

16. Vo vzťahu k namietanému nadmernému odpočtu z predchádzajúceho obdobia poukázal na zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty konkrétne na § 79 ods. 1 a 4 ako aj § 70, pričom uviedol, že správca dane ku dňu 30.06.2014 neevidoval nevrátený nadmerný odpočet vo vzťahu k žalobcovi. Podľa žalovaného žalobca je povinný viesť podrobné záznamy o dodaní priamych tovarov a služieb, tieto skutočnosti sú známe, a preto žalovanému nie je zrejmé, o aký nadmerný odpočet má ísť a ktorý nebol preúčtovaný na úhradu dane z príjmu právnickej osoby za rok 2013. O jednotlivých preúčtovaniach nadmerných odpočtov však žalobca vedel, pretože všetky oznámenia o preúčtovaní nadmerných odpočtov si prevzal.

17. Vo vzťahu k námietke úhrady cez exekúciu poukazuje žalovaný na znenie § 55 ods. 2, 7, 12 a 13 DP.

18. Vo vzťahu k saldokontu žalovaný uviedol, že podmienkou vyrubenia sankčného úroku z omeškania nie je zaslanie výpisu saldokonta od roku 2010 až do roku 2020 každému sankcionovanému daňovému subjektu, ale nesplnenie si jeho daňových povinností v ustanovenej lehote a stanovenej výške. V tejto súvislosti preto poukázal na § 156 ods. 1 písm. a) DP a aj na znenie § 156 ods. 2 toho istého zákona.

19. Žalovaný skonštatoval, že odvolávanie sa na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžfk/5/2017 je v prejednávanej veci nepodstatné, pretože žalobca cituje sám seba teda žalobné dôvody, a nie výrok súdu.

20. Žalovaný preto navrhol žalobu zamietnuť.

21. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril replikou zo dňa 20.03.2020.

22. Žalobca poukázal na to, že správca dane pochybil pri výpočte úrokov z omeškania, keďže daňový subjekt mal v predchádzajúcom období nadmerný odpočet, pričom pokiaľ ak aj jednotlivé čiastky, ktoré boli použité na prípadnú kompenzáciu daňového nedoplatku, boli aj čiastočne tak použité, tak nedostatočne, pretože žalobca nemal vedomosť, ako boli použité, a teda správca dane spôsobil neprehľadnosť vo vzájomnom vysporiadaní, čo má za následok aj problémy v jeho účtovníctve. Žalobca nemal na mysli predchádzajúci mesiac (jún 2014), ktorý žalovaný v napadnutom rozhodnutí spomenul, ale predchádzajúce kalendárne obdobie, kedy žalobcovi vznikli nároky na vrátenie dane, pričom podľa žalobcu tieto neboli vrátené v celosti. Žalobca ďalej uviedol, že rozhodnutie vyrubilo úrok z omeškania za celé maximálne obdobie štyroch rokov (od 30.06.2014 do 30.06.2020).

23. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný úmyselne zamlčoval a odmietal vydať saldokonto, akým spôsobom boli započítavané a v akých termínoch boli započítané všetky úhrady, ktoré sa vykonali od roku 2010. Žalobca žiadal o výpis zo saldokonta o všetkých daňových povinnostiach a realizovaných úhradách od roku 2010 až doteraz, a preto žalovaný nesprávne uviedol, že ich ho žiadal od roku 2010 až do roku 2020.

24. Vo vzťahu k duplicitě žalobca uvádza, že žalovaný mu k nej nepredložil žiaden dôkaz.

25. Napokon uviedol, že v zozname príloh k administratívne mu spisu sa nenachádza zoznam doložených prevzatí oznámení o preúčtovaní, preto je toho názoru, že predložený administratívny spis nie je celý.

26. Žalovaný sa k replike žalobcu vyjadril duplikou zo dňa 23.07.2024, v ktorej zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

27. Žalobca sa k duplike žalobcu ešte vyjadril podaním z 23.07.2024, v ktorom v zásade zopakoval svoje predchádzajúce vyjadrenia a závery, ktoré z nich vyplývajú, pričom najmä zopakoval, že prvostupňový orgán má nesprávnu evidenciu, opäť zopakoval, že mu nebolo predložené saldokonto a žalovaný úmyselne zamlčuje a odmieta ho vydať. Saldokonto je podľa neho dôkazným prostriedkom, ktorý má žalovaný k dispozícii, no nechce ho vydať, a preto poukázal na nedostatočne zistený skutkový stav veci.

IV. Pojednávanie

28. Zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 151/2022 Z. z.“) bol, okrem iného, zriadený aj Správny súd v Bratislave, ktorý začal svoju činnosť dňa 01.06.2023. Podľa § 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Predmetná právna vec, pôvodne vedená na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6S/278/2019, bola na základe uvedenej zmeny právnej úpravy a v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 v znení Dodatku č. 7 náhodným výberom pridelená na konanie a rozhodovanie do senátu 9S Správneho súdu v Bratislave a je vedená pod sp. zn. BA-6S/278/2019.

29. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd (§ 10, § 13 ods. 1 SSP) preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie, vrátane postupu v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby (§ 134 ods. 1 SSP, § 134 ods. 2 SSP a contrario) a dospel k záveru, že žaloba podľa § 190 SSP nie je dôvodná.

30. Správny súd v Bratislave vo veci nariadil pojednávanie na deň 13.11.2023 a následne na 27.11.2024, pričom z oboch termínov sa žalobca ospravedlnil. Správny súd v Bratislave rozhodol vo veci na nariadenom pojednávaní dňa 28.03.2025 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil postupom podľa § 137 ods. 3 prvá veta SSP za prítomnosti verejnosti. Právny zástupca žalobcu a aj žalovaný boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní.

V. Relevantná právna úprava

31. Podľa § 74 ods. 2 DP odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v rozsahu požadovanom v odvolaní. Ak vyjdú pri preskúmaní najavo skutkové či právne okolnosti účastníkom konania neuplatnené, ktoré majú podstatný vplyv na výrok rozhodnutia, odvolací orgán na ne pri rozhodovaní prihliadne; odvolací orgán nie je viazaný len návrhmi účastníka konania a môže zmeniť odvolaním napadnuté rozhodnutie aj v jeho neprospech. V rámci odvolacieho konania môže odvolací orgán výsledky daňového konania dopĺňovať, odstraňovať chyby konania alebo toto doplnenie alebo odstránenie chýb uložiť správcovi dane s určením primeranej lehoty.

32. Podľa § 74 ods. 4 DP odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v odôvodnených prípadoch zmení alebo zruší, inak napadnuté rozhodnutie potvrdí. Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie

konanie a rozhodnutie, ak sú na to dôvody. Ak odvolací orgán rozhodnutie zruší a vráti vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, správca dane alebo orgán, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu.

33. Podľa § 156 ods. 1 písm. a) DP úrok z omeškania správca dane vyrubí podľa odseku 2, ak daňový subjekt nezaplatí alebo neodvedie v ustanovenej lehote alebo v ustanovenej výške alebo v lehote alebo vo výške určenej v rozhodnutí správcu dane daň alebo rozdiel dane.

34. Podľa § 156 ods. 1 DP správca dane vyrubí úrok z omeškania z dlžnej sumy podľa odseku 1. Pri výpočte úroku sa použije štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej v deň vzniku daňového nedoplatku alebo v deň nasledujúci po dni, v ktorom mal byť preddavok na daň zaplatený alebo odvedený, alebo splátka dane zaplatená. Pri vyrubení úroku z omeškania podľa odseku 9 sa použije základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná v deň doručenia úplnej žiadosti členského štátu o vymáhanie pohľadávky. Ak štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky nedosiahne 15 %, pri výpočte úroku z omeškania sa použije ročná úroková sadzba 15 %. Správca dane vyrubí úrok z omeškania za každý deň omeškania s platbou, začínajúc dňom nasledujúcim po dni jej splatnosti až do dňa platby vrátane alebo do dňa použitia daňového preplatku alebo vykonania kompenzácie podľa § 55 alebo do dňa začatia reštrukturalizačného konania; pri podaní dodatočného daňového priznania správca dane vyrubí úrok z omeškania z dlžnej sumy do dňa podania dodatočného daňového priznania. Úrok z omeškania z nezaplatených dlžnej sumy môže správca dane vyrubiť aj priebežne. Úrok z omeškania sa počíta najdlhšie za štyri roky omeškania s platbou.

35. Podľa § 42 ods. 9 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 31.12.2020 (ďalej len „ZDP“) ak zaplatené preddavky na daň podľa odseku 7 sú nižšie, ako vyplývajú z výpočtu podľa daňového priznania, v ktorom je uvedená daň za predchádzajúce zdaňovacie obdobie, daňovník je povinný zaplatiť rozdiel vzniknutý na zaplatených preddavkoch na daň od začiatku zdaňovacieho obdobia do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po lehote na podanie daňového priznania. Rovnako postupuje aj daňovník, ktorému určil správca dane platenie preddavkov na daň podľa odseku 10, ak správca dane v rozhodnutí vydanom do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí lehoty na podanie daňového priznania neuvedie inak. Ak sú zaplatené preddavky na daň vyššie, použijú sa na budúce preddavky alebo sa na základe žiadosti daňovníkovi vrátia. Na postup správcu dane pri vrátení preddavkov na daň na základe žiadosti daňovníka sa použijú ustanovenia osobitného predpisu.

36. Podľa § 49 ods. 3 písm. a) ZDP daňovníkovi, ktorý je povinný podať daňové priznanie po uplynutí zdaňovacieho obdobia v lehote podľa odseku 2, sa na základe oznámenia podaného príslušnému správcovi dane do uplynutia lehoty na podanie daňového priznania podľa odseku 2, predlžuje táto lehota najviac o tri celé kalendárne mesiace s výnimkou daňovníka v konkurze alebo v likvidácii; daňovník v oznámení, podanom na tlačive, ktorého vzor určí a na svojom webovom sídle uverejní finančné riaditeľstvo, uvedie novú lehotu, ktorou je koniec kalendárneho mesiaca, v ktorej podá daňové priznanie, a v tejto novej lehote je aj daň splatná.

37. Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov platiteľ je povinný viesť podrobné záznamy podľa jednotlivých zdaňovacích období o dodaných tovaroch a službách a o prijatých tovaroch a službách; osobitne vedie záznamy o dodaní tovarov a služieb do iného členského štátu, o nadobudnutí tovaru z iného členského štátu, o prijatí služieb z iného členského štátu a o dovoze tovaru. V záznamoch sa uvádzajú údaje rozhodujúce pre správne určenie dane. Na účely odpočítania dane vedie platiteľ záznamy v členení na tovary a služby s možnosťou odpočítania dane, bez možnosti odpočítania dane a s možnosťou pomerného odpočítania dane; v záznamoch platiteľ uvedie zdaňovacie obdobie, v ktorom vykonal odpočítanie dane alebo pomerné odpočítanie dane. Platiteľ vedie záznamy aj o platbách prijatých pred dodaním tovarov a služieb a o platbách poskytnutých pred dodaním tovarov a služieb. Člen skupiny je povinný viesť osobitne záznamy o dodaní tovarov a služieb ostatným členom skupiny.

38. Podľa § 5 ods. 9 SSP v konaní pred správnym súdom majú účastníci konania rovné postavenie. Účastníci konania sú povinní preukázať svoje tvrdenia a vykonať úkony v lehote určenej správnym súdom.

39. Podľa § 121 ods. 1 SPP účastníci konania sú povinní označiť v žalobe a vo vyjadrení k nej dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Správny súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

40. Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

VI. Právne hodnotenie správneho súdu

41. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

42. Podstatou správneho súdnictva je teda ochrana práv fyzických a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva v konaní ide (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 14/98).

43. Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/32/2014).

44. Podstatou sporu medzi žalobcom a žalovaným je vyhodnotenie, či suma úroku z omeškania určená rozhodnutím žalovaného a jej odôvodnenie, sú určené v súlade so zákonom. Medzi žalobcom a žalovaným nebolo sporné, že táto suma je odvodená od žalobcom podaného daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2013, ktoré bolo podané dňa 30.06.2014, kde bola priznaná daň na úhradu vo výške XXX XXX,XX eur. Rovnako tak nebolo sporné, že tento deň sa považoval za deň splatnosti dane.

45. Žalobca uviedol, že úhrady uvedené v tabuľke Daňového úradu Bratislava sa nezhodujú s tými, ktoré sú v žalovanom rozhodnutí, pričom mali byť splatné 30.06.2014, ale boli uhradené už 16.08.2012 (za daňové obdobie 2013), čo podľa neho preukázalo disproporcie a nezrovnalosti v saldokonte u správcu dane (Daňového úradu Bratislava). Podľa rozhodnutia žalovaného táto suma bola splatená v lehote splatnosti dane, a preto ju nebolo potrebné využiť na výpočet úroku z omeškania, čo viedlo k zmene výroku jeho rozhodnutia. Následne na to vo vyjadrení špecifikoval, že k tomuto pochybeniu došlo v dôsledku zavádzania nového informačného systému a prechodu naň a následnou nesprávnou migráciou platieb zo starého systému. V odvolacom konaní si túto chybu všimol, a preto svoje rozhodnutie zmenil.

46. Správny súd k tomu uvádza, že žalovaný bližšie túto svoju argumentáciu nepodložil dôkazným prostriedkom, ale na druhej strane sa uvedená argumentácia zdá byť logická a navyše v konečnom dôsledku aj v prospech žalobcu, ktorému sa týmto postupom znížila výška dlžnej sumy dane z príjmu, ktorú mal odvieť a tým aj výške úrokov. Z daného dôvodu preto v tejto súvislosti nevidí správny súd žiaden negatívny zásah do právneho postavenia žalobcu znížením tejto sumy, pričom ani žalobca vo svojej žalobe alebo v nasledujúcich vyjadreniach nijak nešpecifikuje, aký zásah do jeho právneho postavenia mal nastať v dôsledku tejto zmeny. Z daného dôvodu preto správny súd na tento žalobný bod neprihliadol.

47. Žalobca ďalej uviedol, že dátumy úhrad uvedené v tabuľke výpočtu sa nezhodujú s dátumami, ktoré má on k dispozícii, pričom neboli ani odôvodnené tieto dátumy a poukázal na to, že žalovaný mu opätovne nechcel predložiť saldokonto od roku 2010. Správny súd k tomu uvádza, že pokiaľ žalobca disponuje inými dátumami úhrad, než tými, ktoré sú vymedzené v rozhodnutí Daňového úradu Bratislava

v spojení so žalovaným rozhodnutím, je jeho povinnosťou k tomuto tvrdeniu predložiť aj dôkaz (§ 121 ods. 1 veta prvá SSP). Žalobca však takýto dôkaz nepredložil, a to ani v rámci správneho súdneho prieskumu, ako ani v rámci administratívneho konania. Správny súd z administratívneho spisu zistil, že oznámenia o použití nadmerného odpočtu a jeho účelu boli žalobcovi doručené doporučenou zásielkou do vlastných rúk dňa 02.06.2016, nečitateľnou doporučenou zásielkou do vlastných v roku 2016 a doporučenou zásielkou do vlastných rúk dňa 08.12.2016. Vo vzťahu k sume vymoženej prostredníctvom exekúcie správny súd poukazuje na znenie § 55 ods. 12 písm. a) DP, podľa ktorého sa za deň platby považuje pri bezhotovostných prevodoch z účtu deň, keď bola platba odpísaná z účtu daňového subjektu alebo inej osoby, ktorá platbu vykonala, resp. § 55 ods. 12 písm. b) DP, podľa ktorého sa za deň platby považuje pri platbe v hotovosti deň, keď pošta alebo zamestnanec správcu dane hotovosť prijal alebo prevzal. Vo vzťahu k platbe realizovanej prevodom z účtu žalobca v texte žaloby nenamietal. Správny súd preto konštatuje, že žalobca v uvedenom bode neunesol dôkazné bremeno, a preto uvedenému žalobnému bodu nemožno vyhovieť.

48. Správny súd rovnako tak konštatuje aj neunesenie dôkazného bremena vo vzťahu k tvrdenému nesprávne výpočtu úrokov z omeškania, keď správca dane nesprávne započítal nadmerný odpočet z predchádzajúceho obdobia. Podľa vyjadrenia žalovaného, ten takýto odpočet neviduje, resp. uvádza, že tento odpočet bol použitý na úhradu dane s najstarším dátumom splatnosti, a teda bol použitý na zdaňovacie obdobie december 2012. Žalobca tu podľa názoru správneho súdu žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu uvedeného nadmerného odpočtu, keď žalobca nielen že ho nijak nevyčíslil, ale ani nijak inak bližšie nešpecifikoval. Správny súd preto pripomína žalobcovi jeho povinnosti podľa § 70 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, podľa ktorého platiteľ je povinný viesť podrobné záznamy podľa jednotlivých zdaňovacích období o dodaných tovaroch a službách a o prijatých tovaroch a službách; osobitne vedie záznamy o dodaní tovarov a služieb do iného členského štátu, o nadobudnutí tovaru z iného členského štátu, o prijatí služieb z iného členského štátu a o dovoze tovaru. V záznamoch sa uvádzajú údaje rozhodujúce pre správne určenie dane. Na účely odpočítania dane vedie platiteľ záznamy v členení na tovary a služby s možnosťou odpočítania dane, bez možnosti odpočítania dane a s možnosťou pomerného odpočítania dane; v záznamoch platiteľ uvedie zdaňovacie obdobie, v ktorom vykonal odpočítanie dane alebo pomerné odpočítanie dane. Platiteľ vedie záznamy aj o platbách prijatých pred dodaním tovarov a služieb a o platbách poskytnutých pred dodaním tovarov a služieb. Člen skupiny je povinný viesť osobitne záznamy o dodaní tovarov a služieb ostatným členom skupiny.

49. Vo vzťahu k žiadanému predloženiu saldokonta „od roku 2010 doteraz“ a v tejto súvislosti namietanému nedostatočne zistenému skutkovému stavu správny súd uvádza, že predpokladom vyrubenia sankčného úroku nie je predloženie saldokonta zo strany žalovaného, ale vyrubenie tejto povinnosti je naviazané na nesplnenie si vlastných daňových povinností v ustanovenej výške a ustanovenej lehote. Tak ako v prípade argumentu o tom, že žalobca má inak vedené dátumy úhrad dane z príjmov, aj v tomto prípade ide o natoľko všeobecný argument, že mu nemožno prisvedčiť. Navyše správne súdu je absolútne nezrozumiteľná argumentácia žalobcu o tom, že nežiadal o predloženie saldokonta „od roku 2010 do 2020“ (ako uviedol žalovaný vo svojich vyjadreniach), ale žiadal predloženie saldokonta „od roku 2010 doteraz“. Predmetná komunikácia prebiehala v roku 2020, preto záver žalovaného o tom, že žiadal o predloženie saldokonta do roku 2020 je logickým záverom. Žalobca navyše nijak nešpecifikoval ani v nasledujúcich vyjadreniach, čo vlastne má na mysli pod pojmom „doteraz“. Uvedené podľa názoru správneho súdu svedčí o špekulatívnosti uvedenej námietky žalobcu.

50. Vo vzťahu k žalobnému bodu, podľa ktorého žalovaný vymáhal od žalobcu sankčné úroky z dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2013 duplicitne správny súd uvádza, že žalobca bližšie nijak nešpecifikoval akýmkoľvek dôkazom existenciu duplicitného vymáhania sankčných úrokov, preto považuje možno uvedený žalobný bod odmietnuť. Opätovne preto správny súd konštatuje, že žalobca v uvedenom neunesol dôkazné bremeno.

51. K argumentácii žalobcu rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžfk/5/2017 správny súd podotýka, že žalobca cituje ako argumenty súdu argumentáciu, ktorá je v danom rozhodnutí zhrnutím jeho vlastnej argumentácie v tam prejednanom konaní a nejde teda o citáciu právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Táto argumentácia však opätovne nasvedčuje žalobcovej argumentačnej špekulatívnosti. Správny súd zistil, že predmetná vec bola následne na

to rozhodnutá Krajským súdom v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 2S/3/2018 zo dňa 10.08.2018, kde žalobcom podaná žaloba bola zamietnutá.

52. K vyjadreniu žalobcu zo dňa 20.03.2020 v časti o neúplnom administratívnom spise správny súd poukazuje na § 134 ods. 1 SSP, podľa ktorého je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak, pričom na prejednávanú vec nie je možné aplikovať žiadny z dôvodov uvedených v odseku 2 tohto ustanovenia, ako aj § 195 SSP, ktorý upravuje prípady, keď správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby.

53. Nad rozsah uvedeného správny súd zároveň uvádza, že pre rozhodovanie v administratívnom konaní platí zásada rovnosti účastníkov konania (§ 5 ods. 9 SSP), čím dochádza k zrovnocneniu ich právneho postavenia oproti administratívne konaniu, kde žalovaný vystupoval v nadradenom postavení správneho orgánu a žalobca v postavení účastníka konania. Z verejnomoceenského postavenia správneho orgánu v administratívnom konaní vyplýva, že jeho úkonom, vrátane rozhodnutia, svedčí predpoklad zákonnosti, kým sa nepreukáže opak. Správny súd ako nezávislý a nestranný reprezentant súdnej moci si je vedomý tohto predpokladu pri prieskume rozhodnutí orgánov verejnej moci, pričom pripomína, že je to práve počas správneho súdneho konania, kedy sa posudzuje zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia, no tá vždy musí vychádzať nielen z tvrdenia žalobcu, ale toto tvrdenie musí byť preukázané (§ 121 ods. 1 SPP).

54. Na záver správny súd žalobcovi pripomína aj znenie § 72 ods. 4 písm. d) DP, z ktorého vyplýva, že povinnosť dôkazného bremena sa na neho vzťahuje aj počas odvolacieho konania vedeného pred žalobcom. Podľa daného ustanovenia odvolanie musí obsahovať okrem náležitostí podľa § 13 aj dôkazy preukazujúce odôvodnenosť odvolania, ak sa v odvolaní nenamieta len rozpor s právnymi predpismi; ak je to možné, daňový subjekt predloží aj listinné dôkazy.

55. K návrhu žalobcu na aplikáciu § 192 SSP správny súd uvádza, že aplikáciu § 192 SSP nepovažuje za uplatniteľnú v tomto prípade. Daňové povinnosti sú daňovým subjektom vymedzené prostredníctvom sadzby, ktorá predstavuje zákonom presne vymedzený percentuálny zlomok. Aj v prejednávanom prípade bol úrok z omeškania takto ustanovený (pozri bod 2 odôvodnenia tohto rozhodnutia). Zákon, resp. právny predpis, vymedzil danú sadzbu, pričom moderáciou v tomto prípade by správny súd nahradil vôľu zákonodarcu svojím vlastným uvážením, čo by však bolo v rozpore s princípmi del'by moci v právnom štáte.

56. Vychádzajúc z uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov správny súd dospel k záveru, že konanie aj rozhodnutie žalovaného sú v súlade so zákonom. Správny súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mu umožňovali prijať záver o tom, že práva a oprávnené záujmy žalobcu boli postupom žalovaného a samotným rozhodnutím žalovaného porušené. Ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne (§ 190 SSP).

57. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania pred správnym súdom, pretože nezistil dôvody, na základe ktorých by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať ich náhradu.

58. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní (§ 493e SSP v spojení s § 443 ods. 2 písm. a/ SSP účinnom do 30. júna 2023) od jeho doručenia, na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva

(sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ podľa § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).